

ประวัติคุณปู่ ณรงค์ จาเลิศ โดยสังเขป
ที่ระลึกเนื่องในวันครบรอบ 100 วัน คุณปู่ ณรงค์ จาเลิศ 6 ก.พ.2554

คุณปู่ณรงค์ จาเลิศ เกิดเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2464 ที่บ้านหนองน้ำรัด สมัยนั้นอยู่ใน เขตอำเภอสอง ต่อมา บ้านหนองม่วงไข่ ได้ยกฐานะเป็น กิ่งอำเภอและอำเภอ ตามลำดับ บ้านหนองน้ำรัด หรือบ้านน้ำรัด จึงอยู่ใน เขตอำเภอหนองม่วงไข่ จ.แพร่

คุณปู่เป็นบุตรคนที่ 4 ของ พ่อแสน - แม่แก้ว มีพี่น้องรวม 9 คน คือ

(1.) นางถ้วน วงศ์ไข่ (ถึงแก่กรรม) สมรสกับ นาย หมู วงศ์ไข่ (ถึงแก่กรรม) มีบุตร - ธิดา 6 คน ได้แก่ 1.นายถนัด สมรสกับ นางเสนอ มีธิดา 1 คน, 2.นายประเสริฐ สมรสกับ นางลำไย มีธิดา 1 คน, 3.นางสาวมาลี (ถึงแก่กรรม), 4.นางอุไร สมรสกับ นายบุญมี (ถึงแก่กรรม), 5.นางด้อย สมรสกับ นายเหวียน, 6.นางติ่ม สมรสกับ นายนิยม

(2.) ด.ต. นาค จาเลิศ (ถึงแก่กรรม) สมรสกับ นางชันแก้ว(ถึงแก่กรรม) มีบุตร - ธิดา 6 คน ได้แก่ 1.นายประศักดิ์ จาเลิศ *(ถึงแก่กรรม), 2.จ.ส.ต.ประเสริฐ จาเลิศ, 3.นางวันเพ็ญ นาคทิพย์, 4.นายประสิทธิ์ จาเลิศ (ถึงแก่กรรม), 5. นายจิรศักดิ์ จาเลิศ, 6.นางศศลักษณ์ (วรรณ) จาเลิศ

(3.) นางยู๋ ใจชิน (ถึงแก่กรรม) สมรสกับ นายสวน ใจชิน (ถึงแก่กรรม)

(4.) นายณรงค์ จาเลิศ ผู้วายชนม์ สมรสกับ นางศรีนวล จาเลิศ (ถึงแก่กรรม) นามสกุล เดิม คือ ทรวงแก้ว มีบุตรชาย 4 คน

(5.) นางเพชร ศรีวุฒิ (ถึงแก่กรรม) สมรสกับ นายแหยม ศรีวุฒิ (ถึงแก่กรรม) มี ธิดาชื่อ นางสาวนรินทร์ สิ้นรัชชัย สมรสกับ นายเสถียร สิ้นรัชชัย

(6.) นายพัฒน์ จาเลิศ (ถึงแก่กรรม)

(7.) นางพร้อม ใจว่อง (ถึงแก่กรรม) สมรสกับ นายแปง ใจว่อง (ถึงแก่กรรม) มีบุตร - ธิดา 3 คน คือ 1. นางคำแพรว วังแก้ว สมรสกับ นายจำนง มีธิดา 2 คน, 2. นาย เรวัต ใจว่อง สมรสกับ นางบัวผิน มีธิดา 2 คน, 3. ด.ต. ประวิทย์ ใจว่อง ภรรยาเสียชีวิต มีธิดา 1 คน คือ น.ส.จารุวรรณ ใจว่อง

(8.) นายเหรียญ จาเลิศ (ถึงแก่กรรม)

(9.) นายน้อย จาเลิศ สมรสกับ นางสมนึก จาเลิศ (ถึงแก่กรรม) นามสกุลเดิม คือ ปินตา มีบุตร - ธิดา 6 คน คือ 1.นางจันทนา รักษ์พงษ์ (ถึงแก่กรรม) สมรสกับนายเกษม รักษ์พงษ์ (ถึงแก่กรรม), 2.นายศานิต จาเลิศ สมรสกับ นางโสภา จาเลิศ มีบุตร-ธิดา 2 คน คือ นางสาว นิรัชรา จาเลิศ สมรสกับ นายณัฐพงษ์ และ นายจงลักษณ์ จาเลิศ, 3.นางสาว สุธิน จาเลิศ (ถึงแก่กรรม), 4.นายจำเริญ จาเลิศ สมรสกับนางราณี จาเลิศ มีธิดา 3 คน คนแรกคือ นางทริกา บุญยืน สมรสกับนายพรชัย บุญยืน คนที่สองคือ นางสาวเกศริน จาเลิศ และคนที่ 3 คือ นางสาวเจนจิรา จาเลิศ, 5.นางพรทิพา ไนจักร สมรสกับนายประสาธ ไนจักร, 6.นายชูชาติ จาเลิศ สมรสกับนาง อัจจิมา จาเลิศ มีธิดา 1 คน คือ ด.ญ.ศลิวรรณ จาเลิศ คุณปณรงค์ เดิมรับราชการตำรวจ

คุณปณรงค์ จาเลิศ (เมื่อครั้งที่ยังเป็นโสด)

คุณปู เป็นตำรวจเมื่อ พ.ศ. 2485 สมรสกับคุณย่า คือนางศรีนวล จาเลิศ ในปี พ.ศ. 2489 และได้ลาออกจากราชการ มาทำไร่ ทำสวน และมีลูกชาย 4 คน คือ

1. นายโสภณ จาเลิศ เกิดเมื่อ 1 ธันวาคม 2490 ข้าราชการบำนาญ อดีต รองผู้อำนวยการฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยบริการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง ตำแหน่งสุดท้ายก่อนเกษียณอายุราชการคือ วิทยาจารย์ 8 ว. (ด้านการสอน) สมรสกับ นางมณฑียร จาเลิศ (นามสกุลเดิม คือ สิกขะมณฑล) ข้าราชการบำนาญ มีธิดา 2 คน คือ

- นางสาวมัลลิกา จาเลิศ (โอ) เกิดเมื่อ 11 สิงหาคม 2520 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำงานที่ บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) สมรสกับ นายพิเชษฐ์ นุ่มนวล

- นางสาวนิพพิทา จาเลิศ (แอม) เกิดเมื่อ 17 มีนาคม 2524 สำเร็จศึกษาปริญญาตรี จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยโยนก ลำปาง (วิทยาลัยโยนก เดิม) และเป็นนักศึกษา โครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย - ญี่ปุ่น โดยไปศึกษา ณ Okinawa International University เมือง Okinawa ประเทศญี่ปุ่น ทำงานที่ บริษัท ริโก้ (ประเทศไทย) จำกัด กรุงเทพมหานคร สมรสกับ นายสาโรจน์ นิลโย

2. นายสมพร จาเลิศ (ถึงแก่กรรม) เกิดเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ.2493 สมรสกับ นางนงเยาว์ จาเลิศ (นามสกุลเดิมคือ วังคำ) ข้าราชการบำนาญ มีธิดา 2 คน คือ

- นางสาวสุธาสินี จาเลิศ (แอน) เกิดเมื่อ วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ.2522 สมรสกับ นายโสรัศ คชปัญญา มีบุตร 1 คน ซึ่งเป็นหลานคนแรก ของคุณปู่ คือ ด.ช. ภัทรวุฒิ คชปัญญา

- นางสาวสุภาวดี จาเลิศ (เปิ้ล) เกิดเมื่อ วันที่ 27 มกราคม พ.ศ.2527 สมรสกับ นายขุน มังกรวงศ์

3. นายสัมพันธ์ จาเลิศ เกิดเมื่อ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2496 ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี สมรสกับ นางนพพรรณ จาเลิศ ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี มีบุตร-ธิดา 2 คน คือ - นายพลสันต์ จาเลิศ (อ้น) เกิดเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2524

- นางสาว นวรัตน์ จาเลิศ (รัตน์) เกิดเมื่อ วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2532

4. นายสมพงษ์ จาเลิศ เกิดเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2502 ผู้จัดการศูนย์บริการตอนนอก โทรศัพท์จังหวัดแพร่ สมรสกับ นางวาสนา จาเลิศ เจ้าหน้าที่นิติบุคคล บริษัท ทีโอที จำกัด จ.แพร่ มีธิดา 2 คน คือ

- นางสาวพัทธ์ธิดา จาเลิศ (ขวัญ) เกิดเมื่อ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2528 สมรสกับ นาย พงศ์การ พงศ์พัฒนะนุกุล มีธิดา 2 คน ซึ่งเป็นหลานของคุณปู่ คือ ด.ญ. พัทธ์ธีรา พงศ์พัฒนะนุกุล และ ด.ญ. พิษญาพัฒน์ พงศ์พัฒนะนุกุล

- นางสาวลักขิกา จาเลิศ (น้ำหวาน) ซึ่งเป็นหลานสาวคนสุดท้ายของคุณปู่ เกิดเมื่อ วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่

สอนลูกหลานให้ซื่อสัตย์ ห้ามคดโกง

คุณปู่ สอนลูกหลานว่า ห้ามคดโกง การทำงานให้ขยัน อดทน และซื่อสัตย์ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงาน หน่วยงานที่ตนทำงานอยู่ หรือชาติบ้านเมือง คุณปู่ พูดเป็นภาษาเมืองเหนือว่า “ซื่อกินบ่อหมด คดกินบ่อเหม็น (บ่อเหม็น แปลว่า ไม่นาน)” ความลับไม่มีในโลก ทำอะไรไม่ดี จะปิดบังอย่างไร วันหนึ่งต้องมีคนรู้ เมื่อใครเขารู้ว่า เราเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ เขาก็จะเล่าขาน

กันต่อ ๆ ไป แล้วจะไม่มีใครเคารพนับถือ ไม่มีใครอยากคบหา สมาคมด้วย เรื่องความซื่อสัตย์ ให้ซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ด้วย คุณปู่สอนลูกทุกคนว่า ห้ามมากู้หลายเมีย ขอให้มิ้วเดียวเมียเดียว การประกอบอาชีพ ขอให้ประกอบอาชีพในทางสุจริต อย่าทำบาป อย่าทำกรรมชั่ว อย่าคดโกง เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน มันเป็นบาป เวรกรรม จะตามสนอง ให้รู้จักบุญคุณคน อย่าอกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

หลังจากคุณย่า (คุณแม่) เสียชีวิต

หลังจากคุณแม่เสียชีวิต คุณพ่อ (ต่อไปจะเรียกว่า “ปู่” คือเรียกตามหลาน ๆ) ได้อาศัยอยู่กับน้องชายคนเล็กของผู้เขียน กับน้องสะใภ้ คือ สมพงษ์ และ วาสนา ที่ จ.แพร่ ถ้าท่านรู้สึกเบื่อ ก็จะให้สมพงษ์ โทร.หาผู้เขียน บอกว่าอยากไปอยู่ลำปาง ผู้เขียนและภรรยา ก็ต้องขับรถไปรับมาอยู่ลำปาง แต่บ้านของผู้เขียนที่ลำปางคับแคบมาก คุณปู่เคยพูดว่า มาอยู่ลำปางเหมือนติดคุก เมื่อท่านจะไปเมืองแพร่ ก็ต้องพาไปส่ง

ผู้ที่ดูแลพ่อแม่วัยชราต้องอดทน

การอยู่กับผู้สูงอายุ แม้จะเป็นพ่อแม่บังเกิดเกล้า ก็ไ้ว่าจะราบรื่นเรียบร้อย มีความสุขตลอดกาลโดยไม่มีข้อขัดแย้ง หรือขัดอกขัดใจกันเลย ถ้าใครดูแลพ่อแม่ในวัยชราแล้วมีปากเสียงกันอยู่เป็นประจำก็ลองอ่านเรื่องนี้ดู จะได้ระมัดระวังเรื่องของวชิกรรม (ทั้งกาย วาจา และใจ นั้นแหละ) เรื่องนี้ได้นำมาจากหนังสือเรื่อง “เราเลือกเกิดได้” เขียนโดย พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ มีอยู่ตอนหนึ่ง ชื่อว่า “เมื่อลูกเกลียดพ่อแม่” ขอตัดตอนมาบางตอนดังนี้

เมื่อลูกเกลียดพ่อแม่

“...พระพุทธองค์เปรียบพ่อแม่เป็นพระในบ้าน มีสถานะเสมือนพระอรหันต์ของลูก การเลี้ยงดูตอบแทนพระคุณท่าน มีอานิสงส์เท่ากับการทำบุญกับพระอรหันต์

เมื่อยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมามีนักธุรกิจใหญ่ท่านหนึ่งมีชื่อเสียงในสังคม เขาประสบความสำเร็จในธุรกิจ ด้วยความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์เกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ เป็นที่ยกย่องกันในสังคมยุคนั้น แม้จะประสบความสำเร็จทำให้มีชื่อเสียงและทรัพย์สินเงินทองมากมาย แต่นักธุรกิจผู้นี้ก็มีเงื่อนไขใจเกี่ยวกับบิดาของตน เมื่อเยาว์วัย บิดาได้เดินทางไปเยี่ยมญาติที่ประเทศจีน ช่วงเวลานั้นจีนเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบคอมมิวนิสต์ ทำให้บิดาเดินทางกลับประเทศไทยไม่ได้ มารดาซึ่งมีฐานะยากจนต้องเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยความแร้นแค้นลำเค็ญ ความทุกข์ยากของมารดาด้านหนึ่งสร้างความรัก ความเทิดทูนให้กับนักธุรกิจผู้นั้น แต่อีกด้านหนึ่งก็สร้างความเคียดแค้นชิงชังต่อบิดาซึ่ง

5
 ตนเห็นว่าขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว ทั้งให้แม่และตนต้องได้รับความลำบากขัดสน ความทุกข์ยากในการต่อสู้กับชีวิต ได้หล่อหลอมบุคคลผู้หนึ่งที่มีความแข็งแกร่งอดทน พยายาม ก่อร่างสร้างตัวจนประสบความสำเร็จ ช่วงเวลาที่เขาประสบความสำเร็จ เป็นเวลาที่ประเทศจีน เปลี่ยนผู้นำ มีการผ่อนปรนให้คนในประเทศเดินทางออกนอกประเทศได้ บิดาของนักธุรกิจ ผู้นี้ได้เดินทางกลับประเทศไทย พร้อมกับนำภรรยาคนใหม่ ซึ่งเป็นชาวจีนและลูกกลับมาด้วย บิดาซึ่งจากเมืองไทยไปนาน ได้ทราบข่าวความสำเร็จของลูก จึงได้ไปเยี่ยมลูกพร้อมกับพา ลูกชายที่เกิดจากภรรยาคนใหม่ไปด้วย ทันทิที่พบพ่อและน้องต่างมารดา ความแค้นเคือง ที่เก็บกดอยู่ในใจมาช้านานก็ระเบิดออกมา นักธุรกิจผู้นั้นชี้หน้าด่าบิดาของตนด้วยถ้อยคำ รุนแรง ว่าเป็นคนใช้ไม่ได้ เห็นแก่ตัว ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว ที่นี้ไม่ต้องการต้อนรับคนเช่นนี้ มาทางไหนก็ให้ไปทางนั้น ผู้เป็นพ่อไม่คิดว่าจะได้อินและเห็นท่าที่เช่นนี้จากลูก จึงกลับไป ด้วยน้ำตาตกใน ไม่นานต่อมาธุรกิจที่เคยรุ่งเรืองกลับตกต่ำอย่างรวดเร็ว เมื่อลูกน้องที่ใกล้ชิด ออกไปเป็นคู่แข่ง นำเทคโนโลยีและรายชื่อลูกค้าสำคัญไปด้วย ทำการผลิตและประมูลตัดหน้า ได้งานใหญ่ไปหลายครั้ง ประจวบกับเกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นมา จนรัฐบาลสมัย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ต้องลดค่าเงินบาท เป็นผลให้บริษัทของเขาล้มละลาย วิกฤติกรรม ที่ทำกับบิดา ยังส่งผลให้เขาเป็นโรค พาร์กินสัน มือที่ชี้หน้าบิดา สั่นอยู่ตลอดเวลา ซ้ำปาก ที่เคยกล่าววาจาขับไล่บิดา ยังบิดเบี้ยว เสียวรูปทรง จะพูดแต่ละคำเป็นไปด้วยความยากลำบาก...

ครอบครัวเป็นรากแก้วของสังคม ความรักความอบอุ่นของครอบครัว จะช่วยเสริมสร้าง ขวัญและกำลังใจให้กับสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่เป็นครูคนแรกของลูก เป็นต้นแบบที่ จะหล่อหลอมความคิดจิตใจและพฤติกรรมให้กับลูก หากพ่อแม่ประพฤติตนอยู่ในคุณงาม ความดี ลูกก็จะได้รับแบบอย่างที่ดี เป็นต้นทุนให้กับชีวิตของเขา หากพ่อแม่ทำตนไม่ดี ก็จะทำให้สร้างเงื่อนไขลบ ผูกไว้ในจิตใจของลูก อันมีผลเสียต่อการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของ ลูกมากมาย

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ก็ยังเป็นปุณชนคนหนึ่ง มีทั้งด้านดีและด้านเสีย จะดีร้ายอย่างไร ท่านก็มีพระคุณต่อลูกมากมาย การตอบแทนพระคุณท่านจึงเป็นหน้าที่ของลูกทุกคน และเป็นมาตรฐานวัดคุณธรรมของความเป็นมนุษย์อีกด้วย..."

ผู้เขียนมาคิดดูก็คิดว่าผู้เขียนและภรรยาทำถูกแล้ว พยายามที่จะไม่ทำอะไรให้กระทบ กระเทือนใจท่าน แม้บางอย่างเราจำต้องกลักรื้อฟื้นผินทวน เราเองก็ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งที่ ท่านสั่งให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ สิ่งไหนพอรับได้ ไม่เกิดความเสียหายหรืออันตรายเกินไป ก็ผินใจทำไป (เป็นมโนกรรมหรือเปล่าไม่ทราบ น่าจะใช่)

นำธรรมะมากล่อมเกลาจิตใจของคุณปู่

ปกติคุณปู่จะเป็นคนใจร้อน จะทำอะไรก็จะทำให้ได้ดังใจ เรื่องพฤติกรรมของคุณปู่ ผู้เขียนคิดว่าถ้าปล่อยไว้อย่างนี้ น่าเป็นห่วง เวลาสิ้นบุญ เกรงว่าจิตช่องแฉะอยู่กับความโมโหโกรธา หรือความโลภ ความโกรธ ความหลง กลัวจะตกไปสู่อบายภูมิ ผู้เขียนจึงนำ Audio CD เรื่อง “เตรียมตัวก่อนตาย” ซึ่งบรรยายโดย ชยสาโร ภิกขุ (ท่านเป็นชาวอังกฤษ มาบวชอยู่ในเมืองไทย เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อบุชา) นำมาเปิดให้ท่านฟัง นอกจากนั้น ก็มี CD และ DVD ธรรมะ ต่าง ๆ เปิดฟังที่บ้านที่ลำปาง เปิดไว้ทั้งวัน ใครผ่านไปผ่านมาใกล้ๆ บ้าน ก็จะได้ยินเสียงพระเทศน์ ตลอดวัน ก็เป็นสิ่งที่ดี บางทีผู้เขียนออกไปนอกบ้าน พอกลับมา คุณปู่ ก็เล่าเนื้อหาที่ได้ฟังจาก DVD ให้ผู้เขียนฟัง ความจริง เรื่องนั้น ๆ ผู้เขียนก็ฟังแล้ว ก็เลยแสดงท่าทีสนใจ ให้ท่านเล่าให้ฟัง แสดงว่าท่านตั้งใจฟังจริง ผู้เขียนรู้สึกดีใจที่ท่านสามารถรับฟังแล้วรู้เรื่อง นอกจาก DVD ธรรมะ แล้ว ผู้เขียนยังได้นำหนังสือธรรมะต่าง ๆ มา Scan ทำให้ตัวอักษรใหญ่ขึ้น เพื่อท่านจะได้อ่านได้สะดวก ท่านก็สนใจ พอจะลงไปอยู่ข้างล่างของบ้านท่านก็บอกให้นำหนังสือธรรมะลงไปด้วยนะ พอย้ายขึ้นไปอยู่บนบ้าน ท่านก็ย่ำ อย่าลืมนำหนังสือธรรมะ ขึ้นไปด้วยนะ หนังสือต่าง ๆ ที่ว่านี้ก็มี เรื่อง “เราเลือกเกิดได้” อยู่ด้วย พฤติกรรมจึงดีขึ้น

เล่มที่ท่านชอบก็คือ หนังสือ “คู่มือชาวพุทธ หนังสือทำวัตร - สวดมนต์แปล” ของวัดมาบจันทร์ ต.แกลง อ.เมือง จ.ระยอง (สาขาวัดหนองป่าพงที่ 73) ซึ่งผู้เขียนได้มาจากการไปทอดกฐิน ที่วัดเขาสามหั่น อ.บ้านนา จ.นครนายก โดยเฉพาะ บทพิจารณาสังขาร ท่านพูดอยู่บ่อย ๆ เรื่องความตาย ผู้เขียนก็เสริมว่า “ดีมาก ให้พิจารณาความตายอยู่เสมอว่า ความตายเป็นของเที่ยง เราต้องตายแน่นอน” และผู้เขียนยังย้ำท่านว่า “ให้คิดถึงแต่สิ่งที่ดีๆ เคยทำบุญทำทานอะไรไว้ เคยบวชลูกชายตั้งสี่คน เคยทำความดีอะไรไว้ ช่วยเหลือใคร ทำบุญอะไร อย่างนึกถึงสิ่งที่ทำให้เราโกรธ โมโห หรือเรื่องที่เคยชุนข้องหมองใจกับใคร มันผ่านไปแล้ว ใครทำอะไรให้เราทุกข์เดือดร้อน ก็อย่าให้เขา คือให้อภัยทาน เห็นปู่แม่เมตตาบ่อย ๆ ตอนกลางคืน จิตใจเราก็ต้องมีเมตตานะ ไม่ใช่ปากแม่เมตตา แต่ใจ นึกโกรธคนโน้นแค้นคนนี้ มันไม่ได้บุญนะ” ซึ่งท่านก็รับฟังด้วยดีทุกครั้ง

อยากไปวัด

หลังจากฟัง DVD ธรรมะ และอ่านหนังสือธรรมะ ท่านเอ่ยปากว่า “ไปวัดผ้อง บ่อตีกะ ตานขันเข้าที่อแม่มีงพ่อง” (ไปวัดบ้านดีไหม ถวายอาหารพระแล้วอุทิศกุศลให้แม่บ้าง) ผู้เขียนรีบรับปากเลย “ตกลง พรุ่งนี้จะพาไปวัดม่อนจำศีล” แล้วผู้เขียนกับภรรยา ก็จัดแจง

เตรียมเครื่องสังฆทานและอาหาร แล้วพาท่านไปวัดม่อนจำศีล ที่ลำปาง โชคดี พบท่าน พระครูพิศาลสุภัทรกิจ ท่านมีเมตตาสูง ท่านได้มอบยาหม่อง ให้คุณปู่ และให้น้ำมนต์คุณปู่ ขวดหนึ่ง คุณปู่ ดีใจมาก ตีมน้ำมนต์ของพระครูพิศาล และบอกให้เก็บรักษาให้ดี พอใกล้ จะหมด ท่านก็ชวนไปวัดม่อนจำศีลอีก บอกว่า ไปขอน้ำมนต์ พระครูพิศาล หลังจากนั้น ถ้ามีโอกาส ผู้เขียนก็จะพาคุณปู่ไป วัดม่อนจำศีล เสมอ บางทีก็ไปวัดพระบาท ซึ่งใกล้บ้าน กว่าวัดม่อนจำศีล

ความใจร้อนลดลง

ระยะหลัง ๆ ท่านสงบลงมาก มีอยู่วันหนึ่งท่านอยากกิน ตำมะม่วง ผู้เขียนได้พาท่าน ไปหาซื้อตามร้านส้มตำ ปรากฏว่า ร้านส้มตำที่เคยไปซื้อตำมะม่วง ปิด ไม่ขายในวันนั้น ก็ชี้ให้ท่านดูว่า “ปู่ เห็นไหม ร้านมันปิด เขาไม่ขาย ” ผู้เขียนนึกในใจว่า ท่านคงตะคอกเรา ว่า “ในลำปางมีร้านนี้ร้านเดียวรี ไปหาซื้อให้ได้” แต่แปลกมาก ท่านบอกว่า “บ่อเป็นหยัง เป็นบ่อขายก็ ไปบ้านเตอะ บ่อได้กินวันนี้ ก็เอาไว้กินวันอื่น” (ไม่เป็นไร เขาไม่ขายก็กลับบ้านเถอะ ไม่ได้กินวันนี้ก็เอาไว้กินวันอื่น) แต่ผู้เขียนก็พยายามขับรถหาจนเจอร้านส้มตำ ที่มีตำมะม่วงจนเจอ

รู้สึกว่าคุณรู้สึกรำคาญใจผู้อื่น เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รู้จักชื่นชม ที่ผ่านมามีเมื่อก่อน ไม่เคยได้ยินคำชม มีแต่การตำหนิ ดู ตำ ชู ตะคอก มีอยู่วันหนึ่ง ผู้เขียนทำกับข้าวคือแกง หน่อไม้ และหาผักพื้นเมืองของภาคเหนือมาให้ทานกับแกงหน่อไม้คือ ผักแว่น , หัวกระชาย, ผักหนามปุย่า ท่านพูดว่า “กินข้าวคาวนี้ ลำแต่ ลำว่า” (ทานข้าวมีเนื้ออร่อยมาก ๆ) ปกติ จะเห็นท่านทานข้าวชนิดเดียว ตักให้ก็เหลือเยอะเยอะ บางวันผู้เขียนก็ลดปริมาณลง เสียตาย ข้าวที่เหลือ แต่ท่านก็ทานจนหมดเกลี้ยง เก็บผักกันเปื้อนมัน ๆ วางไว้ ภรรยาของผู้เขียน เห็นเข้าก็ถามว่า “อืมแล้วหรือปู่” เสียงตอบว่า “เอ้อ” ภรรยาของผู้เขียนพูดว่า “โอ้..ดีใจ ปู่กินข้าวได้เยอะ หมดเลย เติมอีกไหม” เสียงตอบว่า “เติมก็ได้” ภรรยาผู้เขียนบอกว่า “ข้าวหมดก็ไม่บอก จะได้เติมให้” ปู่พูดว่า “เป็นยกมาหื้อ เต้า ฮือ ก็กินเต้าอันก้า” (เขายกมาให้แค่นั้น ก็กินแค่นั้น)

บางวัน เมื่อผู้เขียนยกสำรับกับข้าวไปให้ ท่านยกมือไหว้ (ไม่ได้ไหว้ผู้เขียน) แล้วพูดว่า “สา ตู ดีลูก หาเข้าหาน้ำหื้อ ป้อ กั้น ขอหื้อลูกมั่งมีศรีสุข มั่งมูลตุนเต้า หื้อมีคนฮักคนหม คนหื้อคนบั้น บ่อหื้อกั้นหื้ออยาก หื้อครอบครัวเป็นสุข ท้าวหน้ากั้วหัวตั่วคนเต้อ สาตุ” (สาตุ ที่ลูกหาข้าวหาน้ำให้พ่อกิน ขอให้ลูกมั่งมีศรีสุข ให้เป็นที่รักของคนทั่วไป มีคนแบ่งปันสิ่ง ของให้ ไม่ให้อดอยาก ขอให้ครอบครัวเป็นสุขทุกคน สาตุ) ผู้เขียนและภรรยาก็ยกมือไหว้ รับพรจากท่าน

๘ ปู่อยากไปวัดพระพุทธบาทตากผ้า

เดือนมีนาคม 2553 ปู่เอ่ยปากว่า “แม่มีงเคยไปวัดพระพุทธบาทตากผ้าแล้ว ปู่ยังบ่อ เกย หันกำเตื่อ” พอดีวันนั้น (11 มีนาคม 2553) สัมพันธ์ ซึ่งเป็นลูกคนที่สาม มาจากสระบุรี กับน้องรัตน์ (ลูกสาวคนเล็กของ สัมพันธ์) มาเยี่ยมปู่ที่ลำปาง ก็เลยถือโอกาสพาปู่ไปวัดพระพุทธบาทตากผ้าที่ จ.ลำพูน ปู่ได้ไปไหว้พระที่วัดพระพุทธบาทตากผ้า รู้สึกว่าปู่ ยิ้มแย้ม แจ่มใส สดชื่น เห็นพระสงฆ์เดินอยู่ก็บอกว่า อยากถ่ายรูปกับพระสงฆ์ ผู้เขียนจึงไปนิมนต์ ท่านมา ขอถ่ายรูปท่าน กับปู่ ปรากฏว่าท่านเป็นเจ้าอาวาส วัดดอยคำ จ.เชียงใหม่ คือ พระครูสุนทรเจติยารักษ์

คุณปู่เริ่มป่วย

ใคร ๆ มาเที่ยวที่บ้านของผู้เขียน ก็ชื่นชมว่า ปู่ แข็งแรง เพราะท่านสนทนาด้วยความ ชัดเจน ความจำดีเยี่ยม ให้พรผู้คนที่มาเยี่ยมมาหา อย่างยืดยาว เดินไปไหนได้โดยใช้ไม้เท้า พอวันที่ 14 กันยายน 2553 ดีหนึ่งกว่า ๆ ปู่บอกว่า หายใจไม่ค่อยสะดวก แน่นหน้าอก ผู้เขียนและภรรยาก็นำปู่ส่งโรงพยาบาลลำปาง ไปที่ห้องฉุกเฉิน แพทย์ได้ขออนุญาตใส่ เครื่องช่วยหายใจ ผู้เขียนก็อนุญาต และพยาบาลบอกว่า ต้องAdmit นะ ผู้เขียนก็ไปทำ เรื่อง Admit สักครู่ใหญ่ ๆ ปู่ก็ถูกส่งไปที่ตึก อายุรกรรมชาย 1 ต้องขอขอบคุณแพทย์ พยาบาล ที่ได้ช่วยเหลือปู่อย่างเต็มกำลัง ผู้เขียนก็นึกถึงกฎแห่งไตรลักษณ์ และทำใจอยู่ พักใหญ่ พยาบาลบอกว่า ให้ญาติกลับบ้านได้ ผู้เขียนและภรรยาก็กลับไปนอนบ้านประมาณ ดีสองเศษ

คุณปู่ ได้รับการย้ายไปห้องผู้ป่วยหนักโรคหัวใจ (CCU)

รุ่งขึ้นวันที่ 15 กันยายน 2553 เวลาสิบเอ็ดโมงกว่า ได้เวลาเยี่ยม ผู้เขียนเข้าไปที่เดิม หวังจะเจอคุณปู่ที่แผนกอายุรกรรมชาย 1 แต่ก็ตกใจ เดียงคุณปู่ ว่าง ไม่มีคนไข้นอนอยู่ พยาบาลบอกว่า “ย้ายไปที่ CCU ชั้น 6 ค่ะ” ผู้เขียนจึงไปที่ห้อง CCU พอเห็นคุณปู่ ผู้เขียนไม่ค่อยตกใจเท่าไรนัก เพราะพอจะนึกภาพออกแล้วว่าคุณปู่จะต้องมีสายอะไรต่อ อะไรโยงโยงเต็มไปหมด มอนิเตอร์ไม่รู้กี่ตัวเพื่อมอนิเตอร์สัญญาณชีพของคุณปู่ ผู้เขียนก็นึกถึงกฎของไตรลักษณ์ อยู่เสมอ คุณปู่ก็ 88 ปีกว่า อีก 2-3 เดือน คือ วันที่ 5 ธันวาคม 2553 ก็ 89 ปี พอดี

วันที่ 18 กันยายน 2553 อาการของคุณปู่ดีขึ้น พยาบาลได้ถอดเครื่องช่วยหายใจออก แก้มัดที่ได้มัดมือคุณปู่ติดเตียงไว้ทั้งสองข้าง ถอดสาย NG - Tube (สายที่ใส่เข้าไปทางจมูก เพื่อให้อาหารแก่ผู้ป่วยทางสายนี้) คุณปู่คงหายหงุดหงิดเพราะถูกมัด ไว้หลายวัน วันที่ 19 กันยายน 2553 พยาบาล บอกว่า พรุ่งนี้อาจจะย้ายไปอยู่ที่ อายุรกรรมชาย 1 พอถึงวันที่

คุณปู่ ณรงค์ จาเลิศ

ถ่ายภาพกับ พระครูสุนทร เจติยารักษ์ เจ้าอาวาส วัดดอยคำ จ.เชียงใหม่

ที่วัดพระพุทธรบาทตากผ้า อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

11 มีนาคม 2553

20 กันยายน 2553 พยาบาลบอกว่า คุณปู่กลับบ้านได้แล้ว พยาบาลบอกว่า ที่นี้มีการติดตามผลติดตามไปเยี่ยมถึงบ้าน ขอแผนที่ทางไปบ้านด้วย เป็นบริการที่ดีมาก ขอชื่นชมด้วยความจริงใจ แต่ผู้เขียนได้คุยกับน้อง ๆ และปรึกษากันว่า จะพาคุณปู่ไปอยู่ จ.แพร่ ตามเดิม อยู่กับ สมพงษ์ น้องชายคนเล็ก เพราะผู้เขียนจะไปต่างจังหวัดบ่อย ๆ ไม่ค่อยได้อยู่ ที่ลำปางติดต่อกันนาน ๆ และที่บ้านที่ลำปาง ก็อยู่กันสองสามีภรรยา ไม่มีญาติพี่น้อง ส่วนที่ จ.แพร่ มีญาติพี่น้องมากมาย ก็ตกลงกันอย่างนั้น ถ้าท่านป๊า จ.แพร่ ก็พาไปอยู่ลำปาง เป็นระยะ ๆ พยาบาลจึงได้อำนวยความสะดวก ทำหนังสือถึง โรงพยาบาลแพร่ ให้ไปติดตามผลที่นั่น จึงขอขอบคุณแพทย์ พยาบาล ห้อง CCU โรงพยาบาลลำปางทุกท่าน ที่ดูแลคุณปู่เป็นอย่างดี

พาคุณปู่กลับเมืองแพร่

พอถึงวันที่ 25 กันยายน 2553 ได้พาปู่ไปอยู่ กับน้องชายคนเล็ก ที่ จ.แพร่ เพราะระยะนี้ ผู้เขียนกับภรรยาไม่ค่อยอยู่บ้าน เพราะต้องเดินสาย ไปงานมูทิตาจิต เนื่องจากภรรยาของผู้เขียนจะเกษียณอายุราชการ อีกไม่กี่วันนี้ งานเลี้ยง มูทิตาจิต ดังกล่าว มียึดเยื้อไปถึงเดือน ตุลาคม และจากนั้นก็ต้องเดินทางไปปฏิบัติธรรม ที่วัดทุ่งบ่อแป้น อ.เมือง จ.ลำปาง แล้วก็เดินทางเข้า กรุงเทพฯ เพราะลูกสาวคนโตกำลังตั้งครรภ์ และมีอาการแพ้ท้องมาก วันที่ 26 ตุลาคม 2553 ได้รับคำแนะนำจาก แพทย์หญิง อธิตา ซึ่งลูกสาวได้ฝากครรภ์กับคุณหมอ ว่า แพ้มาก ทานอะไรไม่ได้แบบนี้ ควรไปนอนให้น้ำเกลือที่โรงพยาบาล ผู้เขียนและภรรยาพร้อมด้วยลูกเขย (พิเชษฐ์) จึงนำลูกสาวไปโรงพยาบาลปทุมเวช หลังจากนอนที่โรงพยาบาลได้คืนหนึ่ง ก็ได้รับโทรศัพท์จากน้องสะไภ้ (วาสนา) ว่าคุณปู่ป่วยหนัก อยู่ที่โรงพยาบาลแพร่ ผู้เขียนและภรรยาก็เดินทางกลับลำปาง และไปหาคุณปู่ที่ โรงพยาบาลแพร่ ซึ่งคุณปู่ เข้ารับการรักษาตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2553 วันพฤหัสบดีที่ 28 ได้ย้ายเข้ารับการรักษาในห้อง ICU และในวันศุกร์ที่ 29 ตุลาคม 2553 ตรงกับแรม 6 ค่ำ เดือน 11 ปีชาล เวลา 20 นาฬิกา 22 นาที คุณปู่ได้สิ้นใจลงด้วยอาการสงบ ที่ห้อง ICU โรงพยาบาลแพร่ ศิริรวมอายุได้ 88 ปี 10 เดือน 24 วัน

P 10

พ่อณรงค์ หน้าดู เสียงดัง
 บางครั้ง เอาแต่ใจ ของตน
 อยู่กันมา หลายปี มีลูกหลาน
 ได้ทรัพย์สิน เงินทอง มามากมาย
 ลูกสี่คน พ่อทนเลี้ยง เพียงเพราะรัก
 เมื่อยามทุกข์ โศกเศร้า พ่อเอาใจ
 คอยแนะนำ พร้าวน คอยสอนสั่ง
 คอยถามไถ่ ให้ไผ่ดี มีวิชา
 ชีวิตพ่อ เป็นแบบอย่าง ให้แก่ลูก
 ประสบโชค ประสบสุข สนุกสบาย
 พระคุณพ่อ ยิ่งใหญ่ ในใจลูก
 จะจดจำ คำพ่อไว้ ไม่แซ่เขื่อน
 ขอกุศล ผลบุญ ลูกหลานสร้าง
 สู่สวรรค์ ชั้นฟ้า สุขชาติ

บางครั้ง บางวัน ขี้บ่น
 บางหน หาเหตุผล ไม่มี
 พ่อทำงาน หาเงินทอง มากองไว้
 ลูกสบาย มีบ้านรถ ด้วยอดทน
 อยู่เป็นหลัก เป็นมิ่งขวัญ ไม่หวั่นไหว
 ดุจร่มไทร ให้วิหค นกฟีนพา
 จะนอนนิ่ง พ่อเฝ้าฝึก ให้ศึกษา
 เป็นเครื่องหา เลี้ยงชีพตน จนวันตาย
 เดินทางถูก ถึงฝั่งฝัน ตั้งมั่นหมาย
 เลี้ยงตัวได้ มีหลักฐาน มีบ้านเรือน
 รักพันผูก ได้พึ่งพา หาใดเหมือน
 ทำให้เหมือน พ่อสั่งไว้ อยากให้เป็น
 เป็นพลัง ส่งพ่อให้ ไปสุชี
 อันเป็นที่ สุขสันต์ นิรันดร์กาล.....

แถวหน้าจากซ้าย 1.คุณปู่ณรงค์ จาเลิศ 2.แม่ใหญ่จันทร์ ทรวงแก้ว 3. คุณย่าศรีนวล จาเลิศ 4. สมพงษ์ จาเลิศ

แถวหลังจากซ้าย 1. โสภณ จาเลิศ 2. สมพร จาเลิศ 3. สัมพันธ์ จาเลิศ 4. วัชรพรรณ พองคำ (ทองสุข)

คุณปู่ ณรงค์ จาเลิศ

[คลิกที่นี่กลับสู่เมนู](#)